

[Fuglsang.]

fald tanken om den, er jo ikke af ganske ny dato, idet allerede Folkeforbundet i 1930'erne arbejdede hermed. Det er dette, som ligger bag forslaget til folketingsbeslutning, idet man samtidig går ind på spørgsmålet om ansættelse af varers toldværdi, som udgør emnet for den ene af de to konventioner, vi her behandler.

Vi betragter den tekniske reform, der her foreslås, som et praktisk fremskridt og en lettelse; det gælder toldvæsenets administration, og det gælder erhvervene, for hvilke en sådan fælles international opstilling ganske givet vil være en lettelse, når de skal drage sammenligning mellem toldforhold i vort land og i andre lande. Derudover foreslås der visse ændringer i vor toldforvaltning, ændringer, som også har international adresse, idet de stort set svarer til det udkast til fællesnordiske toldbestemmelser, som er udarbejdet af de nordiske toldstyrelser i fællesskab. Endvidere er der foreslået visse ændringer i forbrugsafgiftslovene, men ligesom toldlovsforslaget tager de ikke sigte på nye indtægter, men på at tilpasse den eksisterende lovgivning til det nye, der foreslås i toldlovsforslaget.

Overhovedet har de forslag, vi her behandler, i høj grad sigte på de forskellige markedsplaner, der er fremme i tiden, og det fremføres da også, at den såkaldte Bruxellesnomenklatur allerede er gennemført i en lang række lande inden for Den Europæiske Økonomiske Samarbejdsorganisation, samt at den er under overvejelse i en hel række andre lande, og at den således vil komme til at danne grundlaget for toldlovgivningen i Vesteuropa i det hele taget. Nu er mit partis stilling til de forskellige markedsplaner, som det er almindeligt kendt, ikke lige positiv. Den lettelse med hensyn til mulighederne for en noget bredere handel, som denne standardisering af vor toldlovgivning giver, modarbejdes jo i høj grad af den ensidighed, der danner baggrund for en hel del af markedsplanerne; men på den anden side kan jeg nok indrømme, at en sådan standardisering vil kunne have betydning for vor internationale handel overhovedet, og derfor vil vi med positiv interesse følge forslagernes videre gang.

Weikop: I sit indlæg fremdrog det ærede medlem hr. J. M. Pedersen enkelte ting, bl. a. bulldozere og coladrikke, og jeg forstår, at det ærede medlem fandt, afgifterne her er for høje; men det undrede mig, at det ærede medlem slet ikke nævnedes noget om satserne på tekstilvarer, for de satser, der her er foreslået, er jo, som det også står i bemærkningerne til lovforslaget — jeg tror, det er ordret — bortset fra enkelte reguleringer uændrede i forhold til nu. Det betyder jo, at både det radikale venstre og retsforbundet praktisk taget nu er med til at konfirmere de toldforhøjelser på tekstilvarer, som de med en enestående — har jeg lov til at sige — energi og kraftudfoldelse bekæmpede i foråret 1956. Man kan vel ikke forbavses herover for retsforbundets vedkommende, for dette partis krystalklare principper er efter min mening ikke et skud krudt værd; men endnu lyder den nuværende højtærede økonomiministers hårde ord og stærke udtryk i mit øre fra dengang, vi behandlede forslaget om forhøjelse af tekstiltoldsatserne, og det var i øvrigt også det daværende ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, den nuværende højtærede økonomiminister, der ønskede, at navnene ved stemmeafgivningen skulle stå i Folketingstidende, så at alle og enhver kunne se, hvem det var, der var gået ind for de ublu-færdige toldforhøjelser på tekstilvarer på 30 mill. kr. Ordret „ublu-færdig“ er ikke mit, men det var det, den højtærede økonomiminister brugte dengang om de kolossale forhøjelser af toldbeskyttelsen, der bl. a. ville føre med sig, at handelen ville komme ud for de hårdest tænkelige vilkår. Den højtærede økonomiminister advarede det konservative folkeparti og regeringen imod at vedtage forslaget, fordi, som han sagde, Danmarks konkurrenceevne måtte ikke svækkes. Det, vi dengang fik fra radikal side, var, tør jeg sige, en moral- og gardinprædiken, der burde tvinge alle i knæ.

Ja, det er altså 20 måneder siden, dette skete, og siden den nuværende højtærede minister hr. Viggo Starcke, hvad der vel heller ikke er gået i glemmebogen, boltrede sig som en ørred i vandet. Man husker vel, at den højtærede minister hr. Viggo Starcke tog sin meget alvorlige stemme på og sagde, at han fandt, at toldlovsforslaget betød hasardspil med Danmarks vitale interesser,